

21e AZK – Dr. Michael Brunner: De waardigheid van de mens is de maatstaf voor het recht, al het andere is onrecht!

Rechtsgeleerde Dr. Michael Brunner legt op briljante wijze bloot hoe uitvoerende overheidsinstanties vaak handelen in strijd met de geldende mensenrechten. Dat zij daarbij het recht op menselijke waardigheid schenden en daarmee het geldende recht onrechtmatig maken, is veel mensen helemaal niet bewust. De spreker illustreert deze “rechtsbreuk” aan de hand van voorbeelden uit de coronaperiode. Wie komt op het idee dat er überhaupt sprake is van onrecht en dat dit onze waardigheid en persoonlijkheidsrechten schendt? Om deze gevaarlijke onwetendheid tegen te gaan, heeft Dr. Brunner zijn zes stellingen op een voor leken begrijpelijke manier uiteengezet en uitwegen uit het miskende dilemma aangereikt. Zeer spannend!

Algemene informatie over wettelijke voorschriften en de AZK-spelregels vindt u aan het einde van de presentatie.

Ivo Sasek:

Na de waardevolle presentatie van Dr. Broudy uit Japan is het nu de beurt aan een vooraanstaande spreker uit Oostenrijk. Hij heeft een doctoraat in de rechten en houdt zich bezig met het centrale probleem van hoe om te gaan met onrechtvaardige, d.w.z. onwettige rechtsnormen en de gevolgen daarvan, respectievelijk hoe daarmee te werk moet worden gegaan. Maar weet je, voor gewone burgers zoals ik of wij, kan er niet echt zoiets bestaan als onrechtvaardige wettelijke normen. Dat zou voor ons iets als een slechte kerstman zijn. En daarom komen we niet eens op het idee dat zulk onrecht zelfs onze waardigheid en persoonlijkheid zou kunnen schenden. Maar dit is precies een algemene misvatting! Het is tegen deze gevaarlijke misvatting dat Dr. jur. Michael Brunner nu zijn zes stellingen zal uiteenzetten en manieren zal aanreiken om uit dit al te vaak miskende dilemma te geraken. Maar laten we, voordat we hem verwelkomen in het stadion, even naar zijn CV kijken.

Dr. Michael Brunner promoveerde in 1990 in de rechten en werkte 31 jaar als advocaat in Oostenrijk.

Sinds maart 2020 is hij een actief criticus van de coronavirusmaatregelen, door klachten tegen coronavirusmaatregelen in te dienen bij het Grondwettelijk Hof, te spreken op demonstraties, video's te publiceren, enzovoort.

En nu een overzicht van zijn politieke carrière:

Oktober 2020: Oprichting van "Advocaten voor Grondrechten - Advocaten voor Voorlichting" in Wenen

Februari 2021: Oprichting van de politieke partij "MFG - Menschen Freiheit Grundrechte".

Vanaf herfst 2021: Intrede van zijn partij in het deelstaatsparlement van Opper-Oostenrijk; Verkiezingsuccessen bij gemeenteraadsverkiezingen in Opper-Oostenrijk, Neder-Oostenrijk en Tirol

Herfst 2022: MFG-kandidaat bij de presidentsverkiezingen in de herfst.

Hij positioneerde zichzelf als tegenstander van het politieke establishment.

Juli 2023: Stichtend lid van de "International Attorneys of Law", een internationale vereniging die zich bezighoudt met de wetgeving over de hele wereld.

November 2023: Emeritusstatus pensionering van een professor of universitair docent als actief advocaat.

Vanaf december 2023, diverse lezingen en voortgezette juridische activiteiten in een adviserende rol, enz.

Dr. Brunner spreekt vandaag over

"Menselijke waardigheid is de maatstaf van het recht - al het andere is onrechtvaardig".

Dr. Brunner: Ik heet u allen van harte welkom en ik wil u in het bijzonder bedanken dat ik vandaag over dit zeer belangrijke onderwerp, over de juridische kwalificatie van onrechtvaardige wetten en hun gevolgen mijn bijdrage mag leveren.

"Menselijke waardigheid is de maatstaf van het recht. Menselijke waardigheid moet de maatstaf van het recht zijn, anders is het onrechtvaardigheid."

Recht en rechtvaardigheid zijn geen synoniemen.

Recht hoeft geen rechtvaardigheid te zijn. Gerechtigheid hoeft niet het recht te zijn.

Maar recht zonder rechtvaardigheid is onrecht.

Gerechtigheid is altijd gerechtigheid.

Wat is gerechtigheid in juridische zin?

Gerechtigheid is een evaluatie van kennis. Gelijk behandelen wat gelijk is, ongelijk behandelen wat ongelijk is. Of om op zo'n manier te handelen dat de handelingen van je leidraad verheven kunnen worden tot de wet van de wereld, zoals Immanuel Kant zegt. Of simpelweg een vredesorde - omdat er geen vrede kan zijn zonder rechtvaardigheid; geen vrede zonder evenwicht tussen belangen.

Als recht rechtvaardigheid zou zijn en er geen onrechtvaardige wetten zouden bestaan, dan zou mijn traktaat, mijn presentatie, in grote lijnen beëindigd zijn. Maar de realiteit leert ons iets anders. Ze leert ons dat het ideaal van rechtvaardigheid niet is gerealiseerd. Noch op juridisch gebied, noch op politiek gebied.

Onwettige, onrechtvaardige wetten worden door de wetgevende macht besloten.

Ze worden toegepast door de uitvoerende macht en

ze worden uitgevoerd door de rechterlijke macht.

Deze wetten zijn allemaal onderworpen aan de verplichting tot naleving. Burgers zijn verplicht om onrechtvaardige wetten na te leven.

De centrale vraag die ik al maanden onderzoek - ik kan hier slechts een deel van mijn werk weergeven - is de juridische kwalificatie van onrechtvaardige rechtsnormen en hun gevolgen. Het uitgangspunt voor de kwalificatie of een wet rechtvaardig of onrechtvaardig is, is volgens mij de menselijke waardigheid. Ze is het hoogste rechtsbeginsel in termen van natuurrecht en positief recht positief recht = recht "gecreëerd" door de mens en de tegenovergestelde term: natuurrecht = recht dat alleen door de mens wordt "ontdekt". Het is de centrale norm van beschaafde rechtsstelsels die zowel in het gewone recht geregeld door een "normale" wet als ook in het constitutionele recht grondwettelijk geregeld onderwerp zijn verankerd.

In een democratisch systeem dat gebaseerd is op de rechtsstaat, komt alle recht van het volk. Vrijheid en gelijkheid zijn de pijlers van de democratie. Als het volk zijn macht heeft gedelegeerd aan politieke partijen om hen te vertegenwoordigen, blijft het volk niettemin de soeverein aan wie de vertegenwoordigers verantwoording verschuldigd zijn. Ook al breidt in de praktijk van de representatieve democratie de macht van politieke partijen zich steeds meer uit naar alle vormen van samenleving en burgerlijke structuren, democratie bestaat alleen als het overeenkomt met de wil van het volk.

Recht tegen het volk of wetten tegen het recht zijn nooit rechtvaardig en zijn niet gebaseerd op de wil van het volk. Het volk, de soeverein, heeft het recht niet gedelegeerd aan

vertegenwoordigers zodat deze vertegenwoordigers wet maken voor hen zelf of tegen het volk. Wie als vertegenwoordiger het recht en de gerechtigheid negeert, moet daarvoor instaan en daarvoor verantwoordelijk worden gehouden!

De praktijk in Oostenrijk en ook in andere landen volgens het Grondwettelijk Hof in Oostenrijk en ook volgens de Oostenrijkse rechtssituatie dat zelfs ongrondwettelijke wetten moeten worden toegepast totdat ze worden ingetrokken - en dan hoogstens binnen een herstelperiode van maximaal 18 maanden - betekent dat onrecht wet wordt, wat ik ten stelligste afwijst.

Wanneer de scheiding der machten niet langer functioneert, wanneer regeringen effectief zelf wetten kunnen maken op basis van hun parlementaire meerderheden, wanneer ze niet langer onderworpen zijn aan parlementaire controle, wanneer regeringen administratieve en gerechtelijke posten politiek invullen, organisaties die dicht bij de staat staan en instellingen oligarchiseren bestuurd worden op de manier van een "oligarchie" (= regeringsvorm waarin een kleine groep politieke macht uitoefent), wanneer vrijheid van mening, vrijheid van wetenschap en persvrijheid worden gecensureerd, wanneer andersdenkenden worden belasterd, belachelijk gemaakt en zelfs vervolgd, wanneer mediadiversiteit wordt vernietigd - dan zijn we ver verwijderd van elke vorm van rechtsstaat.

Uiterlijk met de publicatie van de dossiers van het Robert Koch Instituut werd het zelfs voor de mainstream openbaar dat er voor alle coronamaatregelen nooit een bewijsbasis een basis gecreëerd door observatie/feit was geweest. Het werd opgeschaald door politieke druk door bepaalde technieken werden de waarden vergroot of "aangepast".

De coronaviruscrisis van 2020 tot 2023 was wereldwijd het grootste juridische en medische schandaal sinds 1945!

Om in de toekomst de effectiviteit van dergelijke politieke oproepen te voorkomen, moet alle onrecht vanaf het begin de geldigheid van wettelijke normen worden ontzegd! Degenen die er desondanks aan deelnemen moeten verantwoordelijk worden gehouden!

Menselijke waardigheid - ik citeer hier Thomas van Aquino: "Elke wet die de menselijke persoonlijkheid verheft is rechtvaardig. Elke wet die de menselijke persoonlijkheid vernedert, is onrechtvaardig."

Artikel 16 van het Oostenrijkse Algemeen Burgerlijk Wetboek stelt bepaalt de centrale norm van het oerrecht van de persoonlijkheid: Ieder mens heeft aangeboren rechten die al door de rede duidelijk zijn en moet daarom worden beschouwd als een persoon. Hiermee wordt het oerrecht op persoonlijkheid als rechtsbeginsel, als centrale norm van beschaafde rechtsordeningen gepostuleerd als waar, als gegeven verklaard.

Mensenrechten zijn aangeboren. Dit betekent dat ze niet worden verworven of toegekend, en zeker niet door regeringen of vertegenwoordigers. Ze hoeven niet eerst te worden toegekend of verworven. Ze zijn inherent aan de mensheid, aan het mens-zijn. Dit staat ook in artikel 1 van de Duitse grondwet: De menselijke waardigheid is onschendbaar. Het is de plicht van alle overheidsinstanties om deze te respecteren en te beschermen.

De volgende grondrechten binden wetgeving, uitvoerende macht en jurisdictie als rechtstreeks toepasselijk recht. En ik wil eraan toevoegen dat ze ook de media binden.

In aanvulling op artikel 1 van de grondwet stelt artikel 79 dat het voortbestaan voor altijd gewaarborgd is. Deze grondrechten, de onschendbaarheid van de menselijke waardigheid, kunnen niet worden gewijzigd door een amendement op de grondwet. Ze is eeuwig. Menselijke waardigheid is een fundamenteel ethisch principe dat tijdloos is en boven elke regeringsvorm staat. Omdat elk menselijk leven even waardevol is en recht heeft op een vrij bestaan. "De mens als doel op zich mag nooit een middel tot een doel zijn", volgens Immanuel Kant.

Volgens de vaste rechtspraak van het Duitse Federale Constitutionele Hof is menselijke waardigheid het hoogste waarde besluit in de grondwet en het constitutionele beginsel van het Duitse rechtssysteem.

Menselijke waardigheid is de hoogste grondwettelijke waarde en is niet verhandelbaar. In dezelfde zin stelt artikel 7 van de federale grondwet van de Zwitserse Bondsstaat dat de menselijke waardigheid moet worden gerespecteerd en beschermd.

Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 10 december 1948: Alle mensen worden vrij en gelijk in waardigheid en rechten geboren, zijn begaafd met verstand en geweten en moeten elkaar in een geest van broederschap behandelen.

Reeds in de Onafhankelijkheidsverklaring van de Verenigde Staten, gepubliceerd op 4 juli 1776 wordt verkondigd: Alle mensen zijn gelijk geschapen. Alle mensen hebben bepaalde onvervreembare rechten, waaronder leven, vrijheid en het nastreven van geluk. Het onvoorwaardelijke, onmisbare en onbepaalde respect voor de menselijke waardigheid is het fundament van de rechtsstaat en de democratie, waarover niet onderhandeld kan worden. Zij vormen de absolute rode lijn die nooit overschreden mag worden.

Iedereen die de menselijke waardigheid schendt, schendt de democratische rechtsstaat, de gelijkheid van de wet, zonder welke er geen gerechtigheid kan zijn - geen wet, geen staat die geen roversbende zou worden. Augustinus van Hippo: "Neem het recht weg - wat is een staat dan anders dan een grote roversbende?"

Uitgaande van het hoogste basisprincipe van de materiële basisnorm, zoals ik dat als jurist noem - de waardigheid van de mens - kom ik tot een vaststelling van zes stellingen.

Maar eerst nog even kort het statement van Martin Luther King. "Ik zou de eerste zijn om te pleiten voor het handhaven van rechtvaardige wetten. Men heeft niet alleen de wettelijke maar ook de morele verantwoordelijkheid om rechtvaardige wetten te gehoorzamen. Omgekeerd heeft de mens de morele verantwoordelijkheid om onrechtvaardige wetten te negeren. Ik ben het met Augustinus eens dat een onrechtvaardige wet geen wet is." Lex iniusta non est lex, zegt de hoogste Latijnse stelregel.

En dan nu de zes stellingen:

Stelling 1: De basisnorm van het rechtssysteem, waaruit alle recht voortkomt, is de menselijke waardigheid als het oerrecht van de persoonlijkheid. Het is noch hypothese noch fictie.

2e stelling: Het hoogst gerangschikte recht is de menselijke waardigheid als het oerrecht van de persoonlijkheid. Dit zijn inherente rechten, fundamentele rechten en vrijheidsrechten. Ze vormen de grondbeginselen van het rechtssysteem.

3e stelling: Wettelijke normen die de waardigheid van de mens en zijn aangeboren rechten schenden, zijn absoluut nietig. Ze hebben geen normatieve geldigheid.

Ik vertegenwoordig dus een positie van de heersende doctrine, de doctrine van het zogenaamde nietigheidsdogma dat stelt dat rechtsnormen die in strijd zijn met hoger recht ongeneeslijk nietig zijn, waarover later meer.

4e stelling: Wettelijke normen die de fundamentele rechten en vrijheidsrechten van mensen schenden zijn absoluut nietig. Ze hebben geen normatieve geldigheid.

5e stelling: Wettelijke normen die in strijd zijn met hogere wettelijke normen zijn absoluut nietig. Ze hebben geen normatieve geldigheid.

6e stelling: Hoger recht heeft voorrang op lager recht, met als gevolg dat het lager recht absoluut nietig is. Een wet van een lagere rang kan geen wet van een hogere rang breken.

Deze stellingen, die ik baseer op de waardigheid van de mens, kan ik zowel rechtspositief-juridisch door de wetgeving als rechtsfilosofisch onderbouwen.

Een van de belangrijkste rechtsgeleerden van de 20e eeuw was Gustav Radbruch. Hij was een SPD-politicus en twee keer Rijksminister van Justitie in de Weimarrepubliek. Hij leefde van 1878 tot 1949.

"Macht kun je misschien op dwang baseren, maar nooit op een "zou moeten" en het geldig verklaren." Hij trekt een grens tussen onjuiste wetgeving die misschien niet gepast is, anders georganiseerd zou kunnen worden of gewoon onjuist is. Simpelweg onjuist ten opzichte van onrechtvaardige wetgeving die een bepaald niveau van onrechtvaardigheid heeft bereikt. Hij rechtvaardigt dit en het leidt uiteindelijk tot de beroemde formule van Radbruch. Ik citeer:

"Het conflict tussen rechtvaardigheid en rechtszekerheid moet zo worden opgelost dat het positieve recht, dat door wet en macht wordt gewaarborgd, voorrang heeft, zelfs als het onrechtvaardig en inhoudelijk ondoelmatig is. Tenzij de tegenstelling tussen positief recht en rechtvaardigheid zo groot wordt dat de wet, als onjuiste wet, moet wijken voor rechtvaardigheid. Het is onmogelijk om een scherpere lijn te trekken tussen de gevallen van juridische onrechtvaardigheid en de wetten die toch van toepassing zijn ondanks hun onjuiste inhoud."

Een andere afbakening, schrijft hij, kan met alle scherpheid worden gemaakt. En hier is de kernzin: "Waar rechtvaardigheid niet eens wordt nagestreefd, waar gelijkheid, die de kern van rechtvaardigheid is, opzettelijk is ontkend bij het opstellen van positief recht, is de wet niet alleen onjuist recht, maar mist het zelfs het karakter van recht. Want recht, inclusief positief recht, kan niet op een andere manier worden gedefinieerd dan als een orde en statuut die bedoeld is om gerechtigheid te dienen." De wet moet gerechtigheid dienen, anders is het onrecht.

En hij vervolgt: "Waar gerechtigheid niet eens wordt nagestreefd, kunnen de aldus gecreëerde regelingen slechts machtsuitspraken zijn, nooit rechtsregels. Zo is de wet die bepaalde mensen hun mensenrechten onttrekt, geen rechtsregel."

De formule van Radbruch vond vervolgens zijn weg naar de jurisprudentie van het Federale Constitutionele Hof in de zogenaamde Mauerschützenprozesse (processen tegen schutters van de Berlijnse Muur) na de ineenstorting van de DDR. Zelfs een wet of een bevel die een muurschutter heeft bevolen om te schieten als iemand de DDR wilde verlaten, is onrechtvaardig en moet bestraft worden.

En hier komen we bij de volgende essentiële bepaling, artikel 7 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens: Geen straf zonder wet:

Lid 1 stelt dat voor elke bestraffing van een overtreding er een wet moet zijn. Er mag geen zwaardere straf worden opgelegd dan de straf die dreigt op het moment dat het misdrijf wordt gepleegd. Hierop is echter één zeer belangrijke uitzondering, namelijk in lid 2:

Dit artikel mag geen belemmering vormen voor de veroordeling of bestraffing van een persoon die zich schuldig heeft gemaakt aan een handeling of nalatigheid die op het moment van het plegen ervan strafbaar was volgens de door de beschaafde volkeren algemeen aanvaarde rechtsbeginselen.

Zo past het Internationaal Strafhof in artikel 38 van het Statuut van het Internationaal Strafhof ook de algemene rechtsbeginselen toe die door beschaafde staten worden erkend. De algemeen erkende rechtsbeginselen, die boven het recht staan, zijn opgenomen in het positieve recht en zijn daarom wettelijk bindend.

Hetzelfde geldt voor de Europese Unie: Algemene rechtsbeginselen maken deel uit van het primaire recht van de Europese Unie. Dit betekent respect en het naleven van de grondrechten, gelijke behandeling en evenredigheid.

Om de hiërarchie van normen te begrijpen, wil ik kort de hiërarchie van het rechtssysteem uitleggen.

De hiërarchische opbouw van het rechtssysteem als normhiërarchie houdt in dat elke lagere norm in overeenstemming moet zijn met de hogere norm. Ze moet afgeleid zijn van de hoger geplaatste norm, anders is ze onwettig.

In Oostenrijk hebben we de hiërarchische opbouw van het rechtssysteem als volgt georganiseerd. Dit geldt echter ook voor andere rechtssystemen en voor landen binnen de Europese Unie.

Niveau 1: Het hoogste niveau zijn de grondbeginselen van de federale grondwet. Dit zijn de democratische, republikeinse, liberale, federalistische en constitutionele principes.

Niveau 2: Het primaire recht van de Unie bestaat uit de Verdragen van de Unie. En heel belangrijk: het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie als primair recht en opnieuw de algemene rechtsbeginselen.

Niveau 3: Het secundaire recht van de EU, dat bestaat uit de wetgeving die door de EU-instellingen is vastgesteld, met name verordeningen en richtlijnen.

Niveau 4: Federale grondwetten en grondwetten van de afzonderlijke staten.

Niveau 5: Federale wetten en wetten van deelstaten als eenvoudige wetten die in overeenstemming moeten zijn met de grondwettelijke wetten.

Niveau 6: Verordeningen – dit zijn algemene wettelijke voorschriften van administratieve autoriteiten die alleen op basis van wetten kunnen worden uitgevaardigd.

Niveau 7: En dan individuele beslissingen: Vonnis, beschikking en mededeling.

Als een rechtswet, zoals gezegd, in strijd is met deze hiërarchische opbouw van de wettelijke verordening, dan is deze – volgens mijn juridische opvatting en volgens de leer van

het nietigheidsdogma – absoluut nietig. Dit zou betekenen dat er geen verplichting tot naleving ontstaat.

Hier komen we bij de nietigheid: Lex iniusta non est lex.</i>

De onrechtvaardige wet is geen wet</i>, zoals een Latijnse spreuk luidt. De juridische opvatting van het nietigheidsdogma houdt in dat de hogere wet de lagere wet buiten werking stelt – d.w.z. opheft –, die absoluut en onherstelbaar nietig is. In die zin is er geen afzonderlijke betwisting nodig. Er treedt een zogenaamd "eo ipso-effect" op.

Daartegenover staat het leerstuk van de foutenberekening, dat in Oostenrijk gebruikelijk is en ook in de wet is verankerd: Hoewel ze onwettig zijn, blijven dergelijke normen van kracht en bindend totdat ze worden herroepen door een bevoegde overheidsinstelling. Dit is niet verenigbaar met een democratisch en rechtsstatelijk begrip en met de logisch-systematische opbouw van de rechtsorde als een trapsgewijze structuur van de rechtsorde.

In het Oostenrijkse privaatrecht daarentegen bepaalt artikel 879 (1):

Een overeenkomst die een wettelijk verbod overtreedt of in strijd is met de goede zeden is nietig.

In het privaatrecht is er dus geen beroep nodig, maar in het publiekrecht wel. En het Grondwettelijk Hof in Oostenrijk heeft zelfs de macht om deze onwettige wet tot 18 maanden (!) van kracht te laten blijven. Voor mij is dit niet verenigbaar met de beginselen van de rechtsstaat, maar alleen gebaseerd op de zeer twijfelachtige doctrine van foutenberekening of een zekere rechtszekerheid.

De wet zelf geeft degenen die onder de norm vallen het recht op zelfhulp.

Het meest voorkomend en bekendste is zelfverdediging: "Als onrecht recht wordt, wordt verzet een plicht." Bertolt Brecht

Artikel 3 van het Oostenrijkse wetboek van strafrecht regelt zelfverdediging: Een persoon handelt niet onrechtmatig als hij alleen de verdediging gebruikt die nodig is om een huidige of dreigende onrechtmatige aanval – belangrijk dus: onrechtmatige aanval - op het leven, de gezondheid, de fysieke integriteit, de seksuele integriteit en zelfbeschikking, de vrijheid of het eigendom van zichzelf of van een ander af te weren.

De voorwaarden voor zelfverdediging, die cumulatief aanwezig moeten zijn, zijn daarom de noodzakelijke verdediging, de huidige of onmiddellijk dreigende aanval, de onwettigheid van de aanval en de aanval op het eigendom dat voor zelfverdediging in aanmerking komt.

Een aanval die gerechtvaardigd is door materieel recht, d.w.z. wet- of verordening - bijvoorbeeld door een opdringerige staat – valt niet onder het recht op zelfverdediging, omdat de aanval niet onwettig is. De norm blijft van kracht, zelfs als deze later door de rechtbank onwettig wordt verklaard.

Maar met het standpunt dat ik vertegenwoordig – de leer van het nietigheidsdogma, systematische inachtneming van de hiërarchische opbouw van de rechtsorde – dat dergelijke normen absoluut nietig zijn, dan is de aanval van een agressieve staat onwettig en zou zelfverdediging zeer wel toegestaan zijn.

Een ander veelgebruikt recht op zelfhulp: de noodtoestand. Ik wil dit graag inleiden met een zeer treffend citaat - speciaal ook voor onze tijd - van Ludwig von Mises: "Er is geen grotere bedreiging voor de beschaving dan een regering van incompetente, corrupte of kwaadaardige mensen."

De excuseerbare noodtoestand wordt in het Oostenrijkse recht geregeld in sectie 10 lid 1 van het wetboek van strafrecht. In andere rechtssystemen is het op meer vergelijkbare wijze geregeld. "Iedereen die een strafbaar feit pleegt om een dreigend, aanzienlijk nadeel voor zichzelf of een ander af te wenden, is vrijgesteld als de schade die door het strafbare feit dreigt, niet onevenredig ernstiger is - d.w.z. er moet een evenredigheidstoets worden toegepast - en er geen ander gedrag kon worden verwacht van een persoon die verbonden is met de wettelijk beschermde waarden." D.w.z. onredelijkheid van ander gedrag en evenredigheid.

Dan is er ook nog de bovenwettelijke noodtoestand. Het stelt dat het geen onwettige verdedigingshandeling is in geval van nood als het te redden rechtsgoed van grotere waarde is dan het beschadigde rechtsgoed.

Ik wil hier verwijzen naar de huidige jurisprudentie, vooral in Duitsland:

De afgifte van valse medische attesten door artsen in het kader van Covid-19-maskervrijstellingsattesten en Covid-19-vaccinatiecertificaten moet, zelfs in de veronderstelling dat dergelijke coronawetten niet vanaf het begin onwettig zouden zijn, terecht worden beoordeeld als een noodmaatregel. Voor mij zijn ze niet alleen verontschuldigd, ze zijn ook gerechtvaardigd. Omdat de gezondheid en het leven van mensen belangrijker zijn dan het wettelijke belang bij de betrouwbaarheid van medische certificaten.

Het is de primaire taak van een arts: Primum non nocere, eerst niet te schaden - secundum cavere, te beschermen, voorzichtig te zijn - tertium sanare, uiteindelijk te genezen.

Daarom is hier primair niet alleen van een noodmaatregel uit te gaan, zoals ik die begrijp, maar van de absolute nietigheid van zulke onwettige normen die geen normatieve geldigheid kunnen krijgen. Ik ben van mening dat rechtbanken dergelijke normen niet langer mogen toepassen ten nadele van beschuldigde artsen.

Ik zei in het begin dat iedereen die onrechtmatig handelt, die onrechtmatige wetten toepast terwijl ze absoluut nietig zijn, verantwoordelijk moet worden gehouden. Toerekenbaarheid: Wie is toerekeningsvatbaar, wie is verantwoordelijk en in welke mate is hij aansprakelijk?

Een woord van Hannah Arendt: "Niemand heeft het recht om zijn gehoorzaamheid als voorwendsel te gebruiken om zijn daden te rechtvaardigen. Gehoorzamen is geen rechtvaardiging voor handelen."

We zijn zelfbepalend, dat vereist de menselijke waardigheid. Als een norm die onwettig is in de hiërarchie van normen absoluut nietig is, dan maakt deze geen deel uit van het rechtssysteem. Daarom hoeft ze niet te worden nageleefd en mag ze niet worden toegepast door de overheid of de rechtbanken. Als ze toch wordt toegepast, betekent dit handelen zonder wettelijke basis - dus in de eerste plaats een schending van het legaliteitsbeginsel - en moet dit worden toegerekend aan de overheidsinstantie waarvan de organen die aan haar kunnen worden toegerekend, hebben gehandeld.

Voor mij legt dit echter niet alleen de verantwoordelijkheid van de staat vast - die we uiteindelijk zelf zijn - maar ook de verantwoordelijkheid van de handelende organen naar gelang hun vermogen tot inzicht en hun verwijtbaarheid - vooral voor de hogere en hoogste bestuursorganen, vooral voor regeringen en wetgeving.

Wat geldt voor individuele burgers als normadressaten moet des te meer gelden voor de staat, zijn machten en regeringen en uiteindelijk ook voor deze handelende organen. Niemand kan zichzelf door onwetendheid over de wet bevrijden van schuld en aansprakelijkheid. Onwetendheid beschermt niet tegen de wet. Dit geldt niet alleen voor burgers, maar voor alle ambtenaren, rechters, voor alle staatsorganen.

Voor de afbakening van de verantwoordelijkheid verwijs ik analoog naar § 9 van het Oostenrijkse wetboek van strafrecht, de zogenaamde paragraaf van juridische dwaling, Lid 1: Wie het onrecht van de daad niet onderkent vanwege een juridische dwaling, handelt niet schuldig als hem de dwaling niet kan worden verweten.

Het kan eenvoudige organen op districtsniveau zeker nauwelijks of in veel gevallen niet worden verweten dat zij de grondrechten niet interpreteren zoals een constitutioneel jurist dat zou doen.

Lid 2: De rechtsdwaling moet worden verweten als het onrecht voor de dader net zo gemakkelijk herkenbaar was als voor ieder ander.

Als kinderen, leerlingen, maandenlang maskers moesten dragen in klaslokalen vanwege niet op bewijs gebaseerde coronamaatregelen. Als deze kinderen en leerlingen soms zelfs maskers moesten dragen tijdens de gymlessen - wat schadelijk is voor hun gezondheid en lijnrecht ingaat tegen het welzijn van kinderen - dan kan ik het onrecht gemakkelijk herkennen.

En de tweede zin: Of indien de overtreder zich niet op de hoogte heeft gesteld van de relevante regelgeving, hoewel hij daartoe op grond van zijn beroep, werk of andere omstandigheden verplicht zou zijn geweest.

Ik verwacht van elke ambtenaar dat hij zich op de hoogte stelt van de relevante normen voor grondrechten, met name wanneer het gaat om de toepassing van ingrijpende wetten, en hierover een besluit neemt, en indien nodig protest aantekent bezwaar maakt wanneer deze wetten onwettig of twijfelachtig lijken.

Lid 3: Als de fout kan worden verweten, moet, indien de dader opzettelijk handelt, de strafmaat voor opzettelijke daden worden toegepast, en indien hij nalatig handelt, de strafmaat voor nalatige daden.

De staat zelf zal zich vrijwel nooit kunnen beroepen op een juridische fout als reden om zijn verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid uit te sluiten. Omdat hij voldoende bekend is en moet zijn met de wettelijke normen die hij zelf heeft gecreëerd. Het gaat eerder om de personen die optreden namens de staat van wie verwacht kan worden dat ze deskundig zijn in hun functie en werkgebieden.

De toerekenbaarheid, verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid – zoals die in het privaatrecht op horizontaal niveau tussen particulieren vanzelfsprekend zijn – moeten ook onbeperkt gelden in het publiekrecht op verticaal niveau. Dit is de enige manier, door de verantwoordelijkheid van alle betrokken actoren, kan een systeem van uitgebreide bescherming van de grondrechten worden gecreëerd dat is gebaseerd op het recht op zelfbeschikking van het individu.

Wie niet verantwoordelijk kan worden gehouden, zal zich ook niet verantwoordelijk voelen. Maar hij die het recht van zijn verantwoordelijkheid heeft erkend, zal de plicht van zijn verantwoordelijkheid vervullen.

Ik zal nu afsluiten met een eis, een grondrecht - dat op zichzelf vanzelfsprekend zou moeten zijn, in mijn juridische opvatting - maar dat zou moeten worden opgenomen in de catalogus van grondrechten. De politiek en de rechtspraak hebben hierin een bijzondere rol te vervullen.

Voorwaarde van het recht: De mens is niet gemaakt voor de wet, maar de wet moet gemaakt worden voor de mens. De mens is geen dienaar van de staat. De mens is de uitvinder van de staat en de staat moet de uitvinder dienen en nooit andersom.

Tot slot eis ik als oud grondrecht, opnieuw geformuleerd:

Rechtsnormen die de waardigheid van de mens, zijn aangeboren rechten, grondrechten en vrijheidsrechten schenden, hebben geen normatieve geldigheid en zijn absoluut nietig. Niemand is verplicht om ze te volgen en niemand is gemachtigd om anderen daartoe te verplichten.

Zo kunnen wij voor altijd een tweede corona voorkomen!

Bedankt voor uw aandacht.

Ivo Sasek

Fantastisch! Dr. Brunner, bedankt namens de hele wereldbevolking. Ik bewonder de manier waarop u advocaten samenbrengt. Het is de beste oplossing die we kunnen nastreven. Het volk is als kleine kinderen. Jullie zijn onze vaders, jullie kennen de wet. U heeft dat uitstekend uitgelegd, we hebben het begrepen.

We wensen u een goede strijd en een hele heerschaar van anderen.

Dr Brunner

Het volk mag nooit vergeten dat het de soeverein is. En de overheid is niet mijn meerdere, maar mijn werknemer.

Ivo Sasek

Dank u, dank u, dank u!

Deze producties zijn gemaakt ter gelegenheid van een conferentie georganiseerd door de Anti-Censuur Coalitie in Zwitserland.

AZK streeft geen financiële belangen na. Noch de initiatiefnemers, noch de sprekers, noch Kla.TV hebben een vergoeding ontvangen voor deze opname.

We willen er uitdrukkelijk op wijzen dat deze video in ongewijzigde vorm zo vaak als gewenst mag worden gereproduceerd en doorgestuurd.

AZK is niet aansprakelijk voor de inhoud van bijdragen. De AZK is politiek en religieus neutraal en spreekt daarom geen oordeel uit over de sprekers. De artikels zijn louter informatief en geven niet de mening weer van de AZK. AZK is in alle opzichten een neutraal

informatieplaats Elke spreker is alleen verantwoordelijk voor zijn eigen bijdrage en niet voor andere bijdragen of de AZK, aangezien er geen onderlinge afhankelijkheden zijn. Belangrijke opmerking: De hier gepresenteerde informatie is naar eer en geweten gecontroleerd. Desalniettemin aanvaarden de sprekers en producenten geen enkele aansprakelijkheid voor de gevolgen van handelen of nalaten met betrekking tot de inhoud van deze video. Iedereen is zelf verantwoordelijk voor hoe hij of zij omgaat met wat hij of zij hoort.

door mb.

Bronnen:

Dit zou u ook kunnen interesseren:

--- **Contact met Dr. Michael Brunner:**

office@lawinvienna.at

Informatie over andere AZK-conferenties:

► www.anti-zensur.info

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- ➔ wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- ➔ zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- ➔ nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail

verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klikt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Gebruiksrecht: [Standaard-Kla.TV-Licentie](#)

Kla.TV produceert alle uitzendingen op vrijwillige basis en zonder winstoogmerk. De verspreiding van onze producten door u is onze enige beloning!
Meer info bij www.kla.tv/licence